

I. Ferenc király rendeletben szabályozta a főpapi javak hozadékát. Eszerint az ország prímása 100 ezer Ft-ot, a kalocsai és az egri érsek 60 ezer Ft-ot, a püspökök, akiknek jövedelme meghaladta a 40 ezer Ft-ot, csak ezen összeget fordíthatták saját használatukra, míg a többi jövedelmüket egyházi célokra: nevezetesen a lelkészek javadalmazására, plébániák szaporítására, a szemináriumokra stb. kellett költeniük. Azon püspökök, akiknek jövedelme a 40 ezer Ft-ot nem érte el, jövedelmük 20%-át tartoztak a jelzett célokra leadni. Követendő példaként a király is lemondott a széküresedések esetén neki járó interkaláris jövedelmekről. Rendezte a javadalmazások végrendelkezési jogát is: vagyonuknak csak egyharmadáról rendelkezhetnek szabadon, míg a másik harmada a szegényeket, a harmadik pedig az egyházat illette meg. (Szegényeken azokat a lelképásztorokat kellett érteni, akik nélkülözték a tisztességes megélhetést. A harmadik rész elosztásánál a szegény templomok és az istentisztelet fényének emelése jött elsősorban figyelembe.) → október 31.